

EXPRESS YOURSELF

**Finding Your Individuality
Within Community**

Rabbi Efrem Goldberg

Mishnah על – At four junctures during the year the world is judged: על – בפסח על – בפסח על פירות האילן – on Shavuot for the fruit of the tree, על – on Pesach for the grain, על – on Rosh Hashanah all who come to the world [i.e. all men] pass before Him like bnei maron, as it is stated: Who fashions their hearts together, Who understands all their deeds, and on the Festival [of Succos] they are judged for the water.

וְתִתֶּנָּה תִּקְוָה קְדֻשַׁת הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיוֹם. וְבוֹ תִּנְשָׂא מְלֻכוֹתָהּ, וַיִּכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֵאֶהָ, וְתִשָּׁב עָלָיו אֱמֶת. אֱמֶת כִּי אֵתָהּ הוּא דִין וּמוֹכִיחַ, וַיּוֹדֵעַ וְעַד, וְכוּתֵב זִוְתָם (וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה), וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשֻׁכָּחוֹת, וְתִפְתַּח אֶת וּפְרֵי הַזִּכְרוֹנוֹת, וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא, וְחוֹתֵם יָד כָּל אָדָם בּוֹ. כְּשׁוֹפֵר גְּדוּלָּה יִתְקַע, וְקוֹל דְּמָמָה דָּקָה יִשְׁמַע. וּמִלְאָכִים חֲפִזוֹן, וְחֵיל וְרַעְדָה יֵאֱחָזוּן, וַיֵּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין, לִפְקוֹד עַל יְבֵא מְרוֹם בְּדִין, כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֵיהָ בְּדִין. וְכָל בְּאֵי עוֹלָם עֲבְרוּן לְפָנֶיהָ כְּבֵנֵי מְרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה עָדְרוּ, מַעֲבִיר צֶאֱנוּ וְחַת שִׁבְטוֹ, כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה, וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל חַי, תַּחְתּוֹךְ קֶצֶף לְכָל בְּרִיּוֹתֶיהָ, וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזֵר דֵינָם.

2

Let us now relate the power of this day's holiness, f... awesome and frightening. On it Your Kingship w... exalted; * Your throne will be firmed with kindness* and You will sit upon it in truth. * It is true that You alone* are the One Who judges, proves, knows, and bears witness; Who writes and seals, (counts and calculates); Who remembers all that was forgotten. * You will open the Book of Chronicles – it will read itself, and everyone's signature is in it. * The great shofar* will be sounded and a still, thin sound* will be heard. Angels will hasten, a trembling and terror will seize them – and they will say, 'Behold, it is the Day of Judgment, to muster the heavenly host for judgment!' – for they cannot be vindicated* in Your eyes in judgment. All mankind* will pass before You like members of the flock. Chazzan— Like a shepherd inspecting his flock, making sheep pass under his staff, so shall You cause to pass, count, calculate, and consider the soul of all the living; and You shall apportion the fixed needs of all Your creatures and inscribe their verdict.

The Mishnah stated: ON ROSH HASHANAH ALL THE WORLD'S INHABITANTS PASS BEFORE HIM LIKE "BNEI MARON."

The Gemara inquires regarding the last phrase: What is the meaning of "like bnei maron"?

The Gemara presents three answers: Here in Babylonia they translated it: like lambs. Reish Lakish who was from Eretz Yisrael said: Like the people traversing the elevated paths of the Maron area. (אמר) רב Rav Yehudah said in the name of Shmuel: Like the soldiers of the House of David.

The Gemara comments: Rabbah bar Chanah said in the name of R' Yochanan: But they are all examined with one glance.

The Gemara supports this last statement: Rav Nachman bar Yitzchak said: We have also learned this in our Mishnah,

which concludes by citing this verse: From His dwelling place He oversees all inhabitants of the earth, הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם הַמְבִינֵן – THE ONE WHO CREATES THEIR HEARTS TOGETHER, WHO UNDERSTANDS ALL THEIR DEEDS. מאי קאמר – If you say that this is what it means, הַבְּרִיָּה לְכוּלֵי עֲלָמָא וּבִיְחֵיד לְבִיָּהּ – that [God] created everyone and united their hearts together, i.e. He made each person think alike, וְהָא קָא חֲוִינֵן – but we see that this is not so. People think very differently from each other! Rather, is this not what the verse means: הַיּוֹצֵר וְיַחַד לִבָּם הַמְבִינֵן אֶל כָּל – מַעֲשֵׂיהֶם – The Creator sees their hearts together in one glance and understands all their deeds.

בבאור כָּלֵל חוֹבַת הָאָדָם בְּעוֹלָמוֹ

יארץ משה (5) משה
YESHAYIM

יסוד החסידות ושרש העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת
אצל האדם מה חובתו בעולמו ולמה צריך שישים מבטו
ומבמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו.

CHAPTER I

CONCERNING MAN'S DUTY IN THE WORLD

THE FOUNDATION OF SAINTLINESS and the root of perfection in the service of God lies in a man's coming to see clearly and to recognize as a truth the nature of his duty in the world and the end towards which he should direct his vision and his aspiration in all of his labors all the days of his life.

Our Sages of blessed memory have taught us that man was created for the sole purpose of rejoicing in God and deriving pleasure from the splendor of His Presence; for this is true joy and the greatest pleasure that can be found. The place where this joy may truly be derived is the World to Come, which was expressly created to provide for it; but the path to the object of our desires is this world, as our Sages of blessed memory have said (*Avoth* 4:21), "This world is like a corridor to the World to Come."

The means which lead a man to this goal are the mitzvot, in relation to which we were commanded by the Lord, may His Name be blessed. The place of the performance of the mitzvot is this world alone.

והנה מה שהורונו חכמינו ז"ל הוא, שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו, שזהו התענוג האמתי והעיון הגדול מכל העיונים שיכולים להמצא, ומקום העיון הזה באמת הוא העולם הבא, פי הוא הנברא בהכנה המצטרפת לדבר הזה. אף הדרך כדי להגיע אל מחוז חפצנו זה, הוא זה העולם. והוא מה שאמרנו וברונם לברכה (אבות ד. כא): "העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא". והאמצעים המגיעים את האדם לתכלית הזה, הם המצוות אשר צונו עליהן האל יתברך שמו. ומקום עשיית המצוות הוא רק העולם הזה.

נח' רב' (15) גמרא

R' Zeira once encountered R' Yehudah - as he was standing at the door of his father-in-law's house. - [R' Zeira] saw that [R' Yehudah] was in a lighthearted mood,^[30] - and if he were to ask him about anything in the world, [R' Yehudah] would tell him.^[31] R' Zeira therefore began to question R' Yehudah regarding several natural phenomena that he had observed.^[32] - [R' Zeira] said to him: What is the reason that goats always walk at the front of the flock, and the sheep follow after them? - [R' Yehudah] replied to him: - This order follows the order established by the creation of the world, - where first there was dark, and only afterwards was there light. Similarly, the [generally] dark-colored goats walk before the lighter-colored sheep.

גמרא (א: א) ~~לכבוד~~ אמר רב

The Gemara records another blessing in the name of Rav Hamnuna:

הרוֹאֵה אוֹכְלוֹסִי – And Rav Hamnuna said: וְאָמַר רַב הַמְנוּנָא בְרוּךְ – If one sees multitudes^[6] of Jews, he says: יִשְׂרָאֵל אוֹמֵר – “Blessed are You . . . the Sage of the secrets.”^[7] הַכֶּסֶם הַרְזוּם – If one sees multitudes of idolaters, he recites the verse: “בּוֹשָׁה אִמְכֶם וְגו’” – Your mother is embarrassed, etc.^[6]

A related Baraisa:

הַרְזוּהָ אוֹכְלוֹסִי – The Rabbis taught in a Baraisa: בְרוּךְ – If ONE SEES MULTITUDES OF JEWS, HE SAYS: יִשְׂרָאֵל אוֹמֵר – BLESSED are You . . . THE SAGE OF THE SECRETS, שְׂאִין דַּעְתָּם דּוּמָה זֶה לְזֶה – FOR THEIR MINDS ARE NOT SIMILAR TO EACH OTHER, וְאִין פְּרָצוּפֵיהֶן דּוּמִים זֶה לְזֶה – AND THEIR FACES ARE NOT SIMILAR TO EACH OTHER,^[9] and yet God knows the secret thoughts of each one.

גמרא (כז: א) סנהדרין

אֶחָד לְדִין וְאֶחָד לְפִשְׁרָה – ONE refers TO JUSTICE, AND ONE TO COMPROMISE. כִּיצַד – HOW are these two approaches to be implemented? שְׁתֵּי סְפִינוֹת עוֹבְרוֹת בְּנָהָר – For example, if TWO SHIPS ARE PASSING ALONG A RIVER in opposite directions, וּפְגָעוּ – AND THEY ENCOUNTER ONE ANOTHER in a narrow channel: אִם עוֹבְרוֹת שְׁתֵּיהֶן שְׁתֵּיהֶן טוֹבְעוֹת – IF BOTH attempt to PASS at the same time, THEY WILL collide and BOTH will SINK; בְּזֶה אַחַר זֶה שְׁתֵּיהֶן עוֹבְרוֹת – if they pass through ONE AFTER THE OTHER, BOTH WILL PASS unharmed. For this to happen, however, one must move out of the river channel to the shore until the other passes.^[10] וְכֵן שְׁנֵי גַמְלִים שֶׁהֵיוּ עוֹלִים בְּמַעְלֹת – AND SIMILARLY, if TWO CAMELS WERE ASCENDING THE narrow and very steep ASCENTS OF BEIS CHORON,^[11] וּפְגָעוּ זֶה בְּזֶה – AND THEY ENCOUNTERED ONE ANOTHER traveling in opposite directions: אִם עָלוּ שְׁנֵיהֶן שְׁנֵיהֶן נוֹפְלִין – IF BOTH attempt to ASCEND and pass across the summit at the same time, BOTH WILL FALL; בְּזֶה אַחַר זֶה שְׁנֵיהֶן עוֹלִין – if they ascend the summit ONE AFTER THE OTHER, BOTH WILL be able to ASCEND unharmed.^[12] הֵא כִיצַד – HOW SHOULD THESE situations be resolved? טְעוּנָה וְשְׂאִינָה טְעוּנָה – If one boat or camel is LOADED AND the other is NOT LOADED, תִּיֻדָּחַ שְׂאִינָה טְעוּנָה מִפְּנֵי טְעוּנָה – the one THAT IS NOT LOADED SHOULD GIVE WAY TO the one THAT IS LOADED;^[13] קְרוּבָה וְשְׂאִינָה קְרוּבָה – or, if one is CLOSE to its city AND the other is NOT, תִּיֻדָּחַ קְרוּבָה מִפְּנֵי שְׂאִינָה קְרוּבָה – THE ONE THAT IS CLOSE SHOULD GIVE WAY TO THE ONE THAT IS NOT CLOSE.^[14] הֵיוּ שְׁתֵּיהֶן קְרוּבוֹת שְׁתֵּיהֶן רְחוֹקוֹת – If, however, BOTH WERE equally CLOSE to their cities, or BOTH equally FAR, הַשֵּׁל פְּשָׁרָה בֵּינֵיהֶן – ARRANGE A COMPROMISE BETWEEN THEM – AND LET THEM COMPENSATE ONE ANOTHER.^[15]

MAHARAZ (חידושי לילכות) נה"ל

כבני מרון וכו'. (פי') (שם). בראש השנה כל באי נראה דהכי פירושו כי תרגומו של מרון הוא אמרנא ר"ל לפי פשוטו כרועה שהוא בודק בצאנו כן הוא יתברך בודק ביצורים כרועה אשר בודק בצאנו. אמנם ריש לקיש הוסיף איך הוא הבדיקה שהוא כמעלות בית מרון, כי שם יעלו אחד אחד ואין המקום מחזיק יותר מאחד רק אחד הוא מחזיק, וכן הוא בעצמו שהוא יתברך בודק אותם כי לכל אחד ואחד בידיעה פרטית, וזה כי כל אדם הוא עולם אחד והרי נברא אדם יחידי, וכמו שהתבאר בסנהדרין (ל"ח א') כי כל אדם הוא בידיעה פרטית, ולפיכך דומה למעלות בית מרון, כי לכל אדם ואדם יש לו מדריגה בפני עצמו כמו שהתבאר בסנהדרין, וזאת נקראת מעלות בית מרון, אמנם שמואל סבר כחיילות בית דוד שהולכים מסודרים למלחמה כל אחד ואחד כפי מדריגתו [בפני עצמו], והם מתקשרים בקשר אחד [ג"כ], כי היצורים יש להם התקשרות אחד והיו כחיילות בית דוד, [ור"ל כי כפי מה שהאדם הוא בעולם כך הש"י יודע אותו והאדם הוא בפני עצמו כל אדם ואדם, ועם זה יש לו סדר וחבור עם שאר בני אדם, וכך הש"י יודע אותו כמו חיילות בית דוד שהבחינה בכל אחד ואחד בפני עצמו, לא כמו הרועה שאינו בודק רק כל הצאן ביחד, ואינו כבני מרון לגמרי / שר"ל כמו הרועה שבודק כל הצאן ואין הבדיקה כל אחד ואחד בפני עצמו, ואין הדבר ג"כ כמו שהוא במעלות בית מרון שכל אחד עובר בפני עצמו ואין לו חבור אל אחר / רק כחיילות של בית דוד שכ"א יש לו מדריגה בפני עצמו ויש לו חבור אל הכלל כי זה ענין האדם כמו שהתבאר.] / והנה זהו

המחלוקת... ורש"י גרס עוד גירס' אחרת ארבע"ח כחיילות של בית דוד וכבני מרון, ומה מאוד שמחתי בגרסא זאת כי רבה בבי"ח סובר כי הידיעה ביצורים על שני הצדדים, כי הם מתקשרים בקשר אחד ומסודרים בסדר אחד הכל ביחד, וזהו כחיילות בית דוד אמנם יש לכל אחד ואחד מדריגה בפני עצמו גם כן במה שהוא אדם זה, כי כאשר אמרנו למעלה כי האדם ג"כ פרטי והוא עם זה נקשר בקשר ובסדר כלם יחד והרי הוא בכלל ופרט כי הוא נכלל עם האחר וגם מסודר הוא בסדר אחד עד שהם כלל אחד / .

גמרא (ד) אמר ר' רחבה

Rachavah now inquires whether there is any limit based on the steepness of the incline:

וְאִפְלוּ עוֹלִין לוֹ בְּחֶבֶל – Is this so even if the slope is so steep that [people] must ascend it by holding onto a rope?^[13] אָמַר לֵיהּ אִין – [Rava] answered him: Yes, even in this case the traffic nullifies the natural partition of the slope according to R' Yehudah.

Rachavah inquired further: And even the ascents of Beis Meron, which were very steep in certain stretches and over which people had to pass single file? אָמַר לֵיהּ אִין – [Rava] told him: Yes, Yehudah holds that public traffic nullifies the natural partition of the slope, even in this case.

א. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם
ב. הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי: וַיִּסְעוּ מִרֶפְדִּים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי
ג. וַיַּחֲנוּ בַּמְדְּבָר וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר: וּמִשָּׁה עָלָה

... 2 They journeyed from Rephidim and arrived at the Wilderness of Sinai and encamped in the Wilderness; and Israel encamped there, opposite the mountain.

12) 12

.. ויחן שם ישראל. כאשר אחד נגב אחד, הצל שאר כל החינות בתרעומות ובמחלוקה (סס): נגד

RAMBAM 13) 13 (130)

והמצוה הר"ה היא שצונו להוכיח החוטא או מי שירצה לחטוא ולמנוע אותו ממנו במאמר ותוכחה. ואין ראוי לנו שיאמר אחד ממנו אני לא אחטא ואם יחטא זולתי מה לי, דינו עם אלהיו. זה הפך התורה. אבל אנחנו מצוים שלא נמרה ולא נעזוב זולתנו מאומתנו שימרה ואם השתדל להמרות חייבים אנו להוכיחו ולהשיבו ואעפ"י שלא יצא עליו עדות יחייב עליו דין. והוא אמרו יתעלה (קדושים יט) הוכח תוכיח את עמיתך. ונכנס בציווי הזה שנאשים קצתנו לקצתנו כשיחטא איש ממנו לאיש ולא נטור לו ונחשוב לו עון אבל נצטוינו להוכיחו במאמר עד שלא ישאר דבר בנפש.

14) 14 (140)

ואמר ר' ישראל כי העצה היחידה לזכות בדין היא להיות אדם שהרבים צריכים לו, איש הכלל. גם זה כלול בהרגשת החיים האמיתיים: מי שטעם אי פעם טעם החיים האלה והוא מביט על אחיו מישראל, כמה מעטים זכו לחיי תורה — איך לא ירחם עליהם וירצה לקרבם לחיים אלה! הלא אם רואים ברחוב אדם המוטל בארץ מתבוסס בדמו מיד רצים להצילו — ואם רואים אלפים רבים גוועים מרעב לתורה — איך לא ינסו להציל כמה שיכולים! וממילא מוכרח "איש חיי" להיות "מקבצאל שריבה וקבץ פועלים לתורה" (ברכות יח. ע"ב), ואי אפשר עוד לחשוב: "אני אשב בפניה שלי בביה"מ ואלמד, כי אחת שאלתי שבתי בבית ה", ולא להעלות על הדעת כלל כי אחרי שזכיתי לחיי תורה במידה גדושה אני חייב להחיות אחרים! ואיך אפשר לחשוב: "אני אלמד כמה שנים ואח"כ אצא לעשות חיים" — כי אז עדיין מחליף חיי עולם עם חיי שעה, או שבכלל לא זכה לטעום חיי אמת!